

(א) [מ"י, יעב"ד], (ב) [ג"ל דע, יעב"ד], (ג) [א שמו לחינו מוזק כל רש"ל (ד) [פסחים ג, ט"ז], (ה) [פי"ט ברכות ל, א], (ו) [ג"ל ג, ו] [ג"ל ברכות].

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה וכן וכו' מדברי רב חסדא הוא אלא בהגמלה:

לעזר רש"י

מ"ל, דוחן. פט"ל [פני"ל], סוג של דוחן. ארז"ל [ארז"ל]. חומר, ט"ז.

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

מ.

עין משפט
נר מצוה

ס א ב מ"י פ"ט מהל' נחלות ה"ל ד ועין בהשגות ובמגיד משנה סגנ עשין זו טו"ש ח"מ פ"י רפ"ט פ"ט ג וע"ש: סח ג ד ה ו ז ח טי"י פ"ה מהל' שאלה ופקידון ה"ל ה סגנ עשין פח טו"ש ח"מ פ"י רפ"ט פ"ט ט מ"י ע"ש טו"ש ע"ש סט"ף י: ע"ב מ"י ע"ש טו"ש ע"ש סט"ף י: ע"א ל מ"י פ"ח מהל' מכה ה"ל ט סגנ לאוין קט טו"ש ח"מ פ"י רכח סט"ף כ [ודלג' כ"ו]:

רבינו חננאל

מתנ" המפקיד פירות אצל חברו הרי זה יוציא לו חסרונו לחטים ולאורז ויפקידם באורז קלון תנא וכן לכל כור וכו' וכן לכל שנה ושנה. וקיימא לן כתנא קמא דמתנ" והוא שיערבין בין פירותיו ומסתפק מהן ואינו יודע כמה הוציא לברר החסרון אבל יחד לו קרן וזית אומר לו הרי שלך לפניך: פ"ח ר' יהודה אומר אם היתה מדה מרובה לא יוציא לו חסרונו מפני שפירותיו והני עלה בד"א שמדד לו בימי הגרנות שהפירות יבשין מאד שהחום מייבשן ומחזירין לו בימות הגרנות והו' שמוציא לו חסרונו אבל אם מחזירין לו בימות הגשמים אין מוציא לו חסרונו מפני שאורז הגשמים מלחילין ומתנחתות ומבצא מותרות. הה עובדא שמילאו כדא בימות הגרנות חטים וכשהגיעו ימות הגשמים נתפחו בכדא והיה פי הכדא סתום ותבקעה הכדא איבעית אימא משום איצטא: מתנ" יוציא לו שתות לין ר' יהודה אומר חומש. ולא פליגי במקומה של ת"ק היה מסכין פי הדגנ בעשה ולא היה (א) מוצין לפיכך מוציא לו שתות בחסרון. (ב) פי' גרנישתא שם העפר שעושין ממנו כלי חרס כגון הדגא וכיוצא בה. יש עפר מוצין ויש עפר שאינו מוצין. באתריה דרב יהודה רמו [מי' ותמני] כוזי בדגא וכו' פי' במקומה של רב יהודה היו נתמנין (ג) טפיחין של יין בחבית והיו קונין החבית והיין שבתוכו ר' זווים וכאשר היה היין מתיישן ושוקעין שמריו בתחתיתו היה מצוה רב יהודה לקנות למכור ר' טפיחין לזוז ל"ן טפיחין ברי' זווין והן דמי כל החבית נשארו ר'

ובן אמר רבה גרס. רש"י גרס וכן אמר רב ופליג אמ"ד צ"פ מי שמת (צ"ב דף קמג: וע"ש ד"ה לא) נכסים ששצחו מחמת עצמן של אחין השצח לעצמן וקאמר דאפי' שצחו מחמת טרחא של משצחין כי הכא דשמל פרדיסא השצחו לאמלע וזהו מימיה שחולק רצח על רב דהתם רצח קאמר ולא מייתי התם מילמיה דרב ונראה דגרס רבה וכן נספר ר"ת ולא מדברי רב חסדא הוא (א) שהגמי' מציא שמעשה כיוצא בזה צ"ל לפני רבה ופסק דהשצחו לאמלע כמו רב חסדא והציאו הגמרא משום קושיא אפי' דא"ל אפי' לרבה מי דמי כו' ולא חשש רבה מקושיא דון דהשצחו לאמלע: **אגלגל** מלתא. פסק של רב חסדא ומטע' לקמיה דרבי וטעמייהו דרננן מפרש צירושלמי הני עכצרי רשיעי נינהו כד חמיין עיצור לא מסתייהו דלכלי אלא קריין לתצריהון דלכלי עצמיהון והא דאמרין בגמרא אמרו לו הרבה אוכדות מהס הרבה מתפורות מהס י"ל לדברי דרבי יוחנן קאמר אפילו לית ו' לך טעמא דמפרש צירושלמי מ"מ הרבה אוכדות מהס:

אלא לבד בלבד. וא"ת אס כן צפחות מכור נמי יוציא כמו לכור וי"ל דאין להס ריוח להטמן וצפוחה ומ"מ לפי חשבון הראוי לתמסך יוציא דלי אפטר שלא יתחסרו: **ולא אורז שאינו קלוף ג' סאין לבד**. וא"ת ואמאי לא קלוף חשיב צמתיתין אורז שאינו קלוף עם זרע פשתן כיון דאית להו חד שיעורא וי"ל דפשוט לו דצאורז תתמסך כל כך וצירישא גבי אורז קלוף לא חשיב זרע פשתן קלוף דשמת דינס חלוק:

מדה מרובה ר' בורין. וא"ת אפי' צ' כורין או ג' מתמסחין לפי חשבון החסרונות העולה להס וי"ל דצ' כורין עולה להס הנפוח חסרון של כור אחד ולא יוציא להס חסרונות היינו כל החסרון לחסרון של כור אחד לא יוציא ולהכי נקט י' כורים לאפוקי פחות:

וכן אמר רבה גרס. רש"י גרס וכן אמר רב ופליג אמ"ד צ"פ מי שמת (צ"ב דף קמג: וע"ש ד"ה לא) נכסים ששצחו מחמת עצמן של אחין השצח לעצמן וקאמר דאפי' שצחו מחמת טרחא של משצחין כי הכא דשמל פרדיסא השצחו לאמלע וזהו מימיה שחולק רצח על רב דהתם רצח קאמר ולא מייתי התם מילמיה דרב ונראה דגרס רבה וכן נספר ר"ת ולא מדברי רב חסדא הוא (א) שהגמי' מציא שמעשה כיוצא בזה צ"ל לפני רבה ופסק דהשצחו לאמלע כמו רב חסדא והציאו הגמרא משום קושיא אפי' דא"ל אפי' לרבה מי דמי כו' ולא חשש רבה מקושיא דון דהשצחו לאמלע: **אגלגל** מלתא. פסק של רב חסדא ומטע' לקמיה דרבי וטעמייהו דרננן מפרש צירושלמי הני עכצרי רשיעי נינהו כד חמיין עיצור לא מסתייהו דלכלי אלא קריין לתצריהון דלכלי עצמיהון והא דאמרין בגמרא אמרו לו הרבה אוכדות מהס הרבה מתפורות מהס י"ל לדברי דרבי יוחנן קאמר אפילו לית ו' לך טעמא דמפרש צירושלמי מ"מ הרבה אוכדות מהס:

אלא לבד בלבד. וא"ת אס כן צפחות מכור נמי יוציא כמו לכור וי"ל דאין להס ריוח להטמן וצפוחה ומ"מ לפי חשבון הראוי לתמסך יוציא דלי אפטר שלא יתחסרו: **ולא אורז שאינו קלוף ג' סאין לבד**. וא"ת ואמאי לא קלוף חשיב צמתיתין אורז שאינו קלוף עם זרע פשתן כיון דאית להו חד שיעורא וי"ל דפשוט לו דצאורז תתמסך כל כך וצירישא גבי אורז קלוף לא חשיב זרע פשתן קלוף דשמת דינס חלוק:

מדה מרובה ר' בורין. וא"ת אפי' צ' כורין או ג' מתמסחין לפי חשבון החסרונות העולה להס וי"ל דצ' כורין עולה להס הנפוח חסרון של כור אחד ולא יוציא להס חסרונות היינו כל החסרון לחסרון של כור אחד לא יוציא ולהכי נקט י' כורים לאפוקי פחות:

וכן אמר רבה גרס. רש"י גרס וכן אמר רב ופליג אמ"ד צ"פ מי שמת (צ"ב דף קמג: וע"ש ד"ה לא) נכסים ששצחו מחמת עצמן של אחין השצח לעצמן וקאמר דאפי' שצחו מחמת טרחא של משצחין כי הכא דשמל פרדיסא השצחו לאמלע וזהו מימיה שחולק רצח על רב דהתם רצח קאמר ולא מייתי התם מילמיה דרב ונראה דגרס רבה וכן נספר ר"ת ולא מדברי רב חסדא הוא (א) שהגמי' מציא שמעשה כיוצא בזה צ"ל לפני רבה ופסק דהשצחו לאמלע כמו רב חסדא והציאו הגמרא משום קושיא אפי' דא"ל אפי' לרבה מי דמי כו' ולא חשש רבה מקושיא דון דהשצחו לאמלע: **אגלגל** מלתא. פסק של רב חסדא ומטע' לקמיה דרבי וטעמייהו דרננן מפרש צירושלמי הני עכצרי רשיעי נינהו כד חמיין עיצור לא מסתייהו דלכלי אלא קריין לתצריהון דלכלי עצמיהון והא דאמרין בגמרא אמרו לו הרבה אוכדות מהס הרבה מתפורות מהס י"ל לדברי דרבי יוחנן קאמר אפילו לית ו' לך טעמא דמפרש צירושלמי מ"מ הרבה אוכדות מהס:

אלא לבד בלבד. וא"ת אס כן צפחות מכור נמי יוציא כמו לכור וי"ל דאין להס ריוח להטמן וצפוחה ומ"מ לפי חשבון הראוי לתמסך יוציא דלי אפטר שלא יתחסרו: **ולא אורז שאינו קלוף ג' סאין לבד**. וא"ת ואמאי לא קלוף חשיב צמתיתין אורז שאינו קלוף עם זרע פשתן כיון דאית להו חד שיעורא וי"ל דפשוט לו דצאורז תתמסך כל כך וצירישא גבי אורז קלוף לא חשיב זרע פשתן קלוף דשמת דינס חלוק:

מדה מרובה ר' בורין. וא"ת אפי' צ' כורין או ג' מתמסחין לפי חשבון החסרונות העולה להס וי"ל דצ' כורין עולה להס הנפוח חסרון של כור אחד ולא יוציא להס חסרונות היינו כל החסרון לחסרון של כור אחד לא יוציא ולהכי נקט י' כורים לאפוקי פחות:

א

א

